wase leiwa körwa warsi ka wöllade andeksandmin, et peaksime mötlema: Ni wägga tarwis, kui iggapäwane leib on ihho ellule, nisammoti tarwilinne assi on iggapäwane pattude andeksandminne hinge ellule.

7.

Kust se peaks tullema, et ennamiste mailma rahwas ei salli pühhapäiwa kirrikokella hüüdmisse healt?

Woib olla, et üks hirmotusse heäl hüab seäl jures nende körwa sisse: „Sllo on ürrikenne, surm on äkkilinne, kohhus on iggawenne!“

8.

Iggal lapsel on omma pärris ristinimmi, nenda olgo ka iggal lapsel omma pärris ennese pühha kiri. Kui polle sedda hinda täis piiblit murretseda, siiski pool piibel ehk uus Testament peaks temmal ikka ollema usolampiks ellotee peäl.

9.

Kui pärris Jummala rahho ellaks jubba so süddames, siis ei saaks mitte igga tühhi assi sinno hinge laewakest nenda merre laenette peäl ülles

ja alla pillata, nago se nüüd allati on nähha ja tunda!

10.

Minno ennese sees on minno surm, — Jesusse Kristusse sees on minno ello! Oh minno kallis Lunnastaja, peästa mind ikka ennam lahti minno ennese ollemisest, ja wõtta mind õige täieste ja terwelt ommaks pärris osaks iggaweste!

11.

Tõdde touske, ja walle waugo! Keik walle on otsego laggund maia, mis sa kül iggalt poolt parrandad, ja mis ommeti jälle ikka tahhab pähhä tulla. Wallelik käib allati nöggesteft ja ohhakatteft läbbi, mis ta isse on külwand ja istutand. Üks murre ja hirm ühtepuhko, et temma walletaminne üllestulleb.

12.

Murra omma kanget süddant, enne kui so silmad jubba tuhmiks lähwad, ja pöra ommaft pahhaft ellust, enne kui so junkfed halliks jäwad!